Sygn. akt: KIO 4322/26
KIO 4340/26

WYROK

Warszawa, dnia 28 września 2026 r.

Krajowa Izba Odwoławcza – w składzie:

Przewodnicząca:Martyna Mieszkowska
Protokolant:Wiktoria Ceyrowska

po rozpoznaniu na rozprawie odwołań wniesionych do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 31 sierpnia 2026 r. przez:

A) wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia publicznego: Citonet – Śląski Sp. z o.o. z siedzibą w Czeladzi, Toruńskie Zakłady Materiałów Opatrunkowych S.A. z siedzibą w Toruniu (KIO 4322/26),

B) wykonawcę Praxima Krakpol Sp. z o.o. z siedzibą w Trzebini (KIO 4340/26),

w postępowaniu prowadzonym przez Zamawiającego Szpital Chorób Płuc im. św. Józefa w Pilchowicach,

orzeka:

KIO 4322/26

1. uwzględnia odwołanie i nakazuje Zamawiającemu: unieważnienie czynności unieważnienia postępowania, a także powtórzenie czynności badania i oceny ofert;

2. kosztami postępowania obciąża Zamawiającego:

2.1. zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 7 500 zł 00 gr (siedem tysięcy pięćset złotych zero groszy) uiszczoną przez wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia publicznego: Citonet – Śląski Sp. z o.o. z siedzibą w Czeladzi, Toruńskie Zakłady Materiałów Opatrunkowych S.A. z siedzibą w Toruniu tytułem wpisu od odwołania, kwotę 3 600 zł 00 gr (trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) stanowiącą koszty postępowania odwoławczego poniesione z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika ww. wykonawców,

2.2. zasądza od Zamawiającego na rzecz wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia publicznego: Citonet – Śląski Sp. z o.o. z siedzibą w Czeladzi, Toruńskie Zakłady Materiałów Opatrunkowych S.A. z siedzibą w Toruniu kwotę 11 100 zł 00 gr (jedenaście tysięcy sto złotych zero groszy) stanowiącą uzasadnione koszty postępowania odwoławczego poniesione przez wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia publicznego: Citonet – Śląski Sp. z o.o. z siedzibą w Czeladzi, Toruńskie Zakłady Materiałów Opatrunkowych S.A. z siedzibą w Toruniu z tytułu wpisu od odwołania oraz wynagrodzenia pełnomocnika ww. wykonawców.

KIO 4340/26

1. uwzględnia odwołanie i nakazuje Zamawiającemu: unieważnienie czynności unieważnienia postępowania, a także powtórzenie czynności badania i oceny ofert,

2. kosztami postępowania obciąża Zamawiającego i:

2.1. zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 7 500 zł 00 gr (siedem tysięcy pięćset złotych zero groszy) uiszczoną przez wykonawcę Praxima Krakpol Sp. z o.o. z siedzibą w Trzebinitytułem wpisu od odwołania, kwotę 3 600 zł 00 gr (trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) stanowiącą koszty postępowania odwoławczego poniesione z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika ww. wykonawcy,

2.2. zasądza od Zamawiającego na rzecz wykonawcy Praxima Krakpol Sp. z o.o. z siedzibą w Trzebinikwotę 11 100 zł 00 gr (jedenaście tysięcy sto złotych zero groszy) stanowiącą uzasadnione koszty postępowania odwoławczego poniesione przez ww. wykonawcę z tytułu wpisu od odwołania oraz wynagrodzenia pełnomocnika ww. wykonawcy.

Na orzeczenie - w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Zamówień Publicznych.

Przewodnicząca:……

Sygn. akt: KIO 4322/26
KIO 4340/26

UZASADNIENIE

Szpital Chorób Płuc im. św. Józefa w Pilchowicach (dalej: „Zamawiający”), prowadziz zastosowaniem przepisów ustawy z dnia 11 września 2019 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1320 ze zm. dalej: „ustawa Pzp”) postępowanie w trybie podstawowym pn.: „Usługa pralnicza obejmująca pranie bielizny szpitalnej i roboczej oraz dezynfekcję wraz z transportem i leasingiem pościeli dla Szpitala Chorób Płuc im. św. Józefa w Pilchowicach” numer postępowania: 07/ZP/2026/K. Wartość szacunkowa zamówienia nie jest powyżej progów unijnych. Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Biuletynie Zamówień Publicznych w dniu 6 maja 2026 r. pod numerem: 2026/BZP 00231526/01.

KIO 4322/26

W dniu 31 sierpnia 2026 r. odwołanie do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej złożył wykonawca Citonet – Śląski Sp. z o.o. (dalej: „Odwołujący").

Odwołujący zarzucił zamawiającemu naruszenie: art. 255 pkt 6 ustawy Pzp poprzez unieważnienie postępowania.

Odwołujący wniósł o:

1. uwzględnienie odwołania, nakazanie Zamawiającemu;
2. unieważnienia czynności unieważnienia postępowania,
3. nakazanie Zamawiającemu wykonanie czynności badania i oceny ofert oraz czynności wyboru oferty najkorzystniejszej.

W uzasadnieniu odwołania wskazano, że: „ Po pierwsze, Zamawiający nie wykazał, że w niniejszym postępowaniu zaistniała wada postępowania. Z zawiadomienia o unieważnieniu postępowania wynika, że Zamawiający po prostu zmienił ocenę własnych potrzeb co do oferowanej pościeli: pierwotnie oczekiwał pościeli będącej wyrobem medycznym, a po złożeniu ofert przez wykonawców uznał, że jednak nie jest mu potrzebna pościel będąca wyrobem medycznym, czyli wystarczająca będzie zwykła pościel, tj. nie spełniająca wymogów wyrobu medycznego. Nie oznacza to jednak jakiejkolwiek wady postępowania. Zmiana oceny przez Zamawiającego własnych potrzeb nie świadczy o wadzie postępowania. Zamawiający nie wskazał zresztą żadnego przepisu prawa, w szczególności przepisu ustawy Prawo zamówień publicznych, który rzekomo miałby zostać naruszony poprzez zawarty w opisie przedmiotu zamówienia wymóg zaoferowania pościeli szpitalnej będącej wyrobem medycznym. Należy podkreślić, że wyrobami medycznymi są nie tylko wyroby przeznaczone do kontaktu z raną, tkaniny chirurgiczne do implantacji lub wyroby z deklarowanym działaniem terapeutycznym. Definicja wyrobu medycznego zawarta w art. 2 pkt 1) Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/745 z dnia 5 kwietnia 2017 r. w sprawie wyrobów medycznych, zmiany dyrektywy 2001/83/WE, rozporządzenia (WE) nr 178/2002 i rozporządzenia (WE) nr 1223/2009 oraz uchylenia dyrektyw Rady 90/385/EWG i 93/42/EWG jest bowiem znacznie szersza, a wyrób medyczny może służyć np. profilaktyce lub łagodzeniu chorób. Pościel szpitalna również może być wyrobem medycznym, zwłaszcza jeśli – tak jak pościel szpitalna zaoferowana przez Odwołującego – zawiera apreturą bakteriostatyczną ograniczającą namnażania bakterii na pościeli podczas jej użytkowania. Pościel szpitalna będąca wyrobem medycznym jest dostępna na rynku, czego niezbitym dowodem jest fakt, że co najmniej dwóch wykonawców – Odwołujący oraz Praxima Krakpol sp. z o. o. – zaoferowało w niniejszym postępowaniu pościel szpitalną będącą wyrobem medycznym i złożyło dokumenty potwierdzające posiadanie przez tę pościel statusu wyrobu medycznego. (…) Pościel szpitalna będąca wyrobem medycznym to pościel, która spełnia wymagania stawiane wyrobom medycznym przez obowiązujące przepisy prawa o wyrobach medycznych, tj. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/745 oraz ustawę z dnia 7 kwietnia 2022 r. o wyrobach medycznych. Wymogi te dotyczą m.in. projektowania, produkcji, dokumentacji technicznej, oznakowania, oceny zgodności, wprowadzenia do obrotu i dystrybucji, rejestracji, identyfikalności oraz nadzoru po wprowadzeniu do obrotu. Wymogi te znajdują wyraz w licznych obowiązkach nałożonych przez poszczególne przepisy ww. rozporządzenia głównie na producentów, importerów i dystrybutorów wyrobów medycznych; a ich celem jest w szczególności zapewnienie dobrej jakości i wysokiego poziomu bezpieczeństwa tych wyrobów. Zgodnie bowiem z pkt 2) preambuły do Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/745, rozporządzeniem tym „ustanawia się wysokie normy jakości i bezpieczeństwa dla wyrobów medycznych w odpowiedzi na powszechne obawy dotyczące bezpieczeństwa takich produktów." Poza tym, obrót wyrobami medycznymi podlega nadzorowi Prezesa Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych (zgodnie z art. 48, art. 50 i art. 51 ustawy z dnia 7 kwietnia 2022 r. o wyrobach medycznych) oraz nadzorowi Państwowej Inspekcji Farmaceutycznej (zgodnie z art. 108 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 6 września 2001 r. Prawo farmaceutyczne). Takiemu nadzorowi Prezesa Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych, ani nadzorowi Państwowej Inspekcji Farmaceutycznej, nie podlega natomiast obrót zwykłą pościelą, która nie jest wyrobem medycznym. W świetle ww. przepisów prawa, pościel szpitalna będąca wyrobem medycznym, czyli spełniająca wymagania stawiane wyrobom medycznym, daje wyraźnie wyższą gwarancję dobrej jakości i bezpieczeństwa używania, niż pościel niebędąca wyrobem medycznym. Zważywszy, że zapewnienie bezpieczeństwa pacjentów jest niewątpliwie jednym z podstawowych obowiązków każdego podmiotu leczniczego, wymóg aby zaoferowana pościel szpitalna była wyrobem medycznym jest w pełni uzasadniony istotnym interesem Zamawiającego. Dlatego w wielu postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego zamawiający będący podmiotami leczniczymi wymagają zaoferowania pościeli będącej wyrobem medycznym. (…) Po drugie, Zamawiający nie wykazał również, że zawarty w SWZ wymóg zaoferowania pościeli będącej wyrobem medycznym oraz złożenia dokumentów potwierdzających posiadanie przez tę pościel statusu wyrobu medycznego uniemożliwia zawarcia niepodlegającej unieważnieniu umowy."

Odwołanie zostało wniesione z zachowaniem ustawowego terminu określonego w art. 515 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy Pzp. Informację stanowiącą podstawę dla wniesienia odwołania odwołujący uzyskał w dniu 24 sierpnia 2026 r. (opublikowanie

zawiadomienia o unieważnieniu postępowaniu). W związku z powyższym odwołanie wniesione w dniu 31 sierpnia 2026 r. należy uznać za wniesione w wymaganym zgodnie z ustawą Pzp terminie.
Wpis od odwołania w kwocie 7 500,00 złotych został uiszczony przelewem na rachunek bankowy Urzędu Zamówień Publicznych. Odwołujący prawidłowo przekazał kopię odwołania zamawiającemu oraz załączył potwierdzenie przekazania odwołania zamawiającemu.
Zamawiający pismem z dnia 14 września 2026 r. wniósł o oddalenie odwołania w całości.
W dniu 22 września 2026 r. Odwołujący złożył pismo procesowe.
W dniu 23 września 2026 r. Zamawiający przedłożył pismo procesowe.

KIO 4340/26

W dniu 31 sierpnia 2026 r. odwołanie do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej złożył wykonawca Praxima Krakpol Sp. z o.o. (dalej: „Odwołujący").
Odwołujący zarzucił Zamawiającemu:
1. błędne przyjęcie, iż wymaganie standardowej pościeli szpitalnej (poszwy, poszewki, prześcieradła) będącej wyrobem medycznym jest wymogiem nadmiernym, a tym samym postępowanie obarczone jest niemożliwą do usunięcia wadą uniemożliwiającą zawarcie niepodlegającej unieważnieniu umowy w sprawie zamówienia publicznego, a w konsekwencji unieważnienie postępowania w sposób naruszający zasadę uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców oraz zasadę przejrzystości, - co stanowiło naruszenie art. 255 pkt 6 w zw. z art. 16 pkt 1 i 2 ustawy Pzp;
2. niezasadne unieważnienie postępowania pomimo uprzednio prawidłowo dokonanej czynności badania i oceny ofert, a następnie wyboru oferty najkorzystniejszej, - co stanowiło naruszenie art. 239 ust. 1 i 2 ustawy Pzp.
Odwołujący wniósł o:
1. uwzględnienie odwołania w całości;
2. nakazanie Zamawiającemu unieważnienia czynności z dnia 24.08.2026 r. polegającej na unieważnieniu postępowania,
3. zasądzenie od Zamawiającego na rzecz Odwołującego kosztów postępowania odwoławczego,
4. dopuszczenie i przeprowadzenie dowodów z dokumentów zgromadzonych w aktach postępowania, a w szczególności:
1) zawiadomienie z dnia 24.08.2026 r. o unieważnieniu postępowania (fakty podlegające dowodzeniu: przyczyna unieważnienia postępowania, niewykazanie przez Zamawiającego spełnienia przesłanek unieważnienia postępowania),
2) załącznik nr 5 do Specyfikacji Warunków Zamówienia – Szczegółowy Opis Przedmiotu Zamówienia (fakty podlegające dowodzeniu: wymaganie przez Zamawiającego dostarczenia pościeli szpitalnej, tj. poszwy, poszewki, prześcieradła) będącej wyrobem medycznym),
3) zawiadomienia o wyborze oferty najkorzystniejszej z dnia 04.08.2026 r. oraz 10.08.2026 r. (fakty podlegające dowodzeniu: złożenie przez trzech wykonawców ofert odpowiadających wymogom Zamawiającego co do wyrobu medycznego, odrzucenie dwóch ofert z innych powodów niż niespełnienie wymogu co do wyrobu medycznego, możliwość przeprowadzenia postępowania i zawarcia umowy niepodlegającej unieważnieniu),
4) oferta Odwołującego, oferta konsorcjum: CitoNet-Śląski sp. z o.o. oraz TZMO S.A. (fakty podlegające dowodzeniu: możliwość zaoferowania co najmniej przez dwóch wykonawców pościeli szpitalnej będącej wyrobem medycznym),
5) wezwanie z dnia 17.07.2026 r. do złożenia podmiotowych środków dowodowych, zawiadomienie z dnia 22.07.2026 r. o unieważnieniu czynności wezwania do złożenia podmiotowych środków dowodowych (fakty podlegające dowodzeniu: podejmowanie przez Zamawiającego czynności zmierzających do zaniechania wyboru oferty Odwołującego),
6) załącznik nr 1.B.3 do umowy dokumentacji zamówienia prowadzonego przez Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej Wojewódzki Szpital Specjalistyczny nr 3 w Rybniku (znak sprawy: AAG-332-PN/79-2025.AK),
7) formularz cenowy – załącznik nr 1 do SWZ dokumentacji zamówienia prowadzonego przez Zagłębiowskie Centrum Onkologii Szpital Specjalistyczny im. Sz. Starkiewicza w Dąbrowie Górniczej (nr sprawy: ZP/42/ZCO/2026), 3 8) formularz cenowy – załącznik nr 2b do SWZ dokumentacji zamówienia prowadzonego przez Górnośląskie Centrum Medyczne im. prof. Leszka Gieca Śląskiego Uniwersytetu Medycznego w Katowicach (nr sprawy: DZ.3321.217.2025) - fakty podlegające dowodzeniu: powszechność wymagania przez zamawiających pościeli szpitalnej będącej wyrobem medycznym, brak nadmierności wymogu, składanie przez wykonawców ofert zawierających pościel szpitalną będącą wyrobem medycznym.
W uzasadnieniu odwołania odwołujący stwierdził, że: (…) Odwołujący wskazuje, że również art. 2 pkt 1 rozporządzenia MDR 2017/745 wiąże status wyrobu z przewidzianym przez producenta zastosowaniem, obejmując m.in. profilaktykę choroby. Art. 2 pkt 12 ww. rozporządzenia odsyła do przeznaczenia podanego przez producenta na etykiecie, w instrukcji i materiałach. Instrukcje TOM-MARG przedłożone przez Odwołującego wraz z ofertą opisują fizyczną barierę ograniczającą przenoszenie czynników infekcyjnych i zapobieganie zakażeniom pacjenta. Zamawiający nie jest organem nadzoru rynku i nie wykazał, aby deklaracje CE/MDR zostały zakwestionowane przez właściwy organ. Nie oznacza to, że każda pościel staje się wyrobem medycznym przez deklarację producenta. Oznacza natomiast, że zdaniem

Zamawiającego: „standardowa pościel nie jest wyrobem medycznym; wyrobem stają się dopiero tekstylia do rany/implantacji/terapii" jest zbyt kategoryczne i pomija funkcję profilaktyczną wyrobów medycznych. (…) Niezależnie od powyższych rozważań podkreślić należy, że wymóg dostarczenia pościeli szpitalnej będącej wyrobem medycznym jest bardzo często stosowany przez 7 podmioty lecznicze w przeprowadzanych przez nich postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego, którego przedmiotem jest świadczenie usług pralniczych. Tytułem przykładu wskazać należy na postępowanie prowadzone przez Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej Wojewódzki Szpital Specjalistyczny nr 3 w Rybniku (znak sprawy: AAG-332-PN/79-2025.AK), w ramach którego w załączniku nr 1.B.3 do umowy – opisie przedmiotu zamówienia dotyczącego asortymentu będącego przedmiotem dzierżawy wraz z określeniem wyposażenia i wymagań w zakresie kompleksowego informatycznego systemu do obsługi i kontroli procesu obiegu pralniczego w systemie RFID UHF lub równoważnym wskazano, że asortyment (kołdra, prześcieradło, podkład, poszewka na poduszkę oraz poszwa na kołdrę muszą być wyrobem medycznym (str. 1 załącznika). Następnie, w postępowaniu prowadzonym przez Zagłębiowskie Centrum Onkologii Szpital Specjalistyczny im. Sz. Starkiewicza w Dąbrowie Górniczej (nr sprawy: ZP/42/ZCO/2026) w formularzu ofertowym stanowiącym załącznik nr 1 do SWZ wprowadzono wymóg dostarczenia bielizny pościelowej i odzieży najmowanej będących wyrobem medycznym (str. 23 SWZ). Kolejnym przykładem jest postępowanie prowadzone przez Górnośląskie Centrum Medyczne im. prof. Leszka Gieca Śląskiego Uniwersytetu Medycznego w Katowicach (nr sprawy: DZ.3321.217.2025), w którym w załączniku nr 2b do SWZ – formularzu cenowym wskazano na zobowiązanie wykonawcy do dostarczenia zamawiającemu bielizny spełniającej wymogi dla wyrobu medycznego (str. 5 załącznika). Tym samym w dokumentacji zamówień wskazanych postępowań wprowadzony został wymóg dostarczenia pościeli szpitalnej będącej wyrobem medycznym, złożone zostały oferty, a następnie dokonano ich badania i oceny oraz wyboru oferty najkorzystniejszej. Przede wszystkim jednak w wyniku przeprowadzonych postępowań zawarte zostały ważne umowy. Nie sposób więc uznać by wprowadzenie wymogu pościeli szpitalnej będącej wyrobem medycznym było nadmierne, a więc by konieczne było unieważnienie postępowania. (…) Biorąc pod uwagę okoliczności niniejszej sprawy, nie sposób uznać by Zamawiający wykazał przesłanek uzasadniających unieważnienie postępowania. W zawiadomieniu o unieważnieniu postępowania Zamawiający wskazuje jedynie na wymóg 9 wyrobu medycznego jako nadmierny. Nie wyjaśnia natomiast na jakiej konkretnej podstawie prawnej umowa zawarta z Odwołującym podlegałaby unieważnieniu. Samo powołanie się bowiem na art. 255 pkt 6 ustawy nie stanowi wystarczającego wykazania, że przesłanka ta rzeczywiście została spełniona. Zwrot „wymóg nadmierny" jest oceną, a nie wykazaniem bezprawności. Wyższy standard jakościowy może ograniczać liczbę produktów, lecz jest dopuszczalny, jeśli odpowiada uzasadnionej potrzebie Zamawiającego. Jednocześnie podkreślenia wymaga, że wymóg dostarczenia asortymentu będącego wyrobem medycznym nie był przedmiotem pytań wykonawców oraz wniosków o zmianę dokumentacji postępowania. Wymóg ten nie był również przedmiotem odwołania na treść dokumentacji postępowania, a w samym postępowaniu wpłynęły oferty, a zatem możliwe było zaoferowanie asortymentu stanowiącego wyrób medyczny. W związku z powyższym, stwierdzić należy, że brak było podstaw do uznania przez Zamawiającego wymogu przedłożenia asortymentu będącego wyrobem medycznym jako nadmiernego skoro żaden z wykonawców przez cały czas trwania postępowania nie kwestionował tego wymogu, a przede wszystkim możliwe było złożenie ofert przez trzech wykonawców, a następnie wybór oferty najkorzystniejszej. Jednocześnie Zamawiający nie wykazał spełnienia przesłanek unieważnienia postępowania, o których mowa wart 255 pkt 6 ustawy. (…) .01.2024 r., sygn. akt KIO 3858/23). W związku z powyższym, sytuację, w której Zamawiający (wbrew wymogom art. 255 ustawy) próbuje jako wadę postępowania zakwalifikować przywoływane przez niego „uchybienie" należy traktować jako nadużycie prawa i działanie naruszające m.in. zasadę uczciwej konkurencji oraz przejrzystości postępowania. Działanie takie nie może korzystać z ochrony prawnej. W świetle powyższego Odwołujący wnosi o uwzględnienie odwołania w całości i nakazanie Zamawiającemu unieważnienia czynności polegającej na unieważnieniu postępowania."

Izba ustaliła, iż spełniły się przesłanki wskazane w art. 505 ust. 1 Pzp, istnienie po stronie odwołującego interesu w uzyskaniu zamówienia oraz możliwość poniesienia przez niego szkody w wyniku uchybienia przez zamawiającego przepisów ustawy.

Odwołanie zostało wniesione z zachowaniem ustawowego terminu określonego w art. 515 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy Pzp. Informację stanowiącą podstawę dla wniesienia odwołania odwołujący uzyskał w dniu 24 sierpnia 2026 r. (opublikowanie zawiadomienia o unieważnieniu postępowaniu). W związku z powyższym odwołanie wniesione w dniu 31 sierpnia 2026 r. należy uznać za wniesione w wymaganym zgodnie z ustawą Pzp terminie.

Wpis od odwołania w kwocie 7 500,00 złotych został uiszczony przelewem na rachunek bankowy Urzędu Zamówień Publicznych. Odwołujący prawidłowo przekazał kopię odwołania zamawiającemu oraz załączył potwierdzenie przekazania odwołania zamawiającemu.

Zamawiający pismem z dnia 14 września 2026 r. złożył odpowiedź na odwołanie, wnosząc o oddalenie odwołania.

Po przeprowadzeniu rozprawy, na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz oświadczeń, a także stanowisk, Krajowa Izba Odwoławcza ustaliła i zważyła, co następuje:

KIO 4322/26

Izba stwierdziła, że w zakresie zarzutów podniesionych w odwołaniu nie została wypełniona żadna z przesłanek skutkujących odrzuceniem odwołania, odwołanie nie zawierało braków formalnych i mogło zostać rozpoznane merytorycznie.

Izba postanowiła dopuścić dowody z dokumentacji przedmiotowego postępowania, załączone do odwołania.

Ponadto, Izba postanowiła dopuścić dowody załączone do pisma procesowego Odwołującego z dnia 22 września 2026 r. w postaci protokołu postępowania.

KIO 4340/26

Izba stwierdziła, że w zakresie zarzutów podniesionych w odwołaniu nie została wypełniona żadna z przesłanek skutkujących odrzuceniem odwołania, odwołanie nie zawierało braków formalnych i mogło zostać rozpoznane merytorycznie.

Izba postanowiła dopuścić dowody z dokumentacji przedmiotowego postępowania, załączone do odwołania, przedłożony przez Odwołującego na rozprawie.

Izba ustaliła i zważyła, co następuje:

KIO 4322/26

W dniu 21 sierpnia 2026 r. Zamawiający sporządził zawiadomienie o unieważnieniu postępowania, wskazując jako podstawę prawną art. 255 pkt 6 ustawy Pzp.

Zamawiający podał, że w toku badania i oceny ofert zidentyfikował „istotną, nieusuwalną wadę postępowania", której upatrywał w tym, że standardowa pościel szpitalna, tj. poszwa, poszewka i prześcieradło, nie jest – w jego ocenie – wyrobem medycznym w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/745, zwanego dalej „MDR". Zamawiający wskazał, że wyrobami medycznymi są wyroby tekstylne przeznaczone do kontaktu z raną, tkaniny chirurgiczne przeznaczone do implantacji lub wyroby z deklarowanym działaniem terapeutycznym.

Jednocześnie Zamawiający przytoczył postanowienia dokumentacji zamówienia, zgodnie z którymi asortyment obejmujący pościel miał posiadać status wyrobu medycznego, a wykonawca miał przed podpisaniem umowy przedłożyć odpowiednie deklaracje zgodności oraz – jeżeli dotyczy – wpis lub zgłoszenie do rejestru wyrobów medycznych. Zamawiający wymagał ponadto zgodności asortymentu z normą CEN/TS 14237:2021 lub równoważną.

Jako zasadniczą podstawę faktyczną unieważnienia Zamawiający wskazał następnie, że wymaganie od pościeli szpitalnej parametrów i dokumentów właściwych dla wyrobów medycznych stanowiło „wymóg nadmierny" w stosunku do rzeczywistego zapotrzebowania Zamawiającego i uniemożliwiało złożenie oferty producentom i dystrybutorom profesjonalnych tekstyliów szpitalnych spełniających normy higieniczno-sanitarne. Zamawiający poinformował również, że po dokonaniu korekty i doprecyzowaniu opisu przedmiotu zamówienia zamierza wszcząć nowe postępowanie na ten sam przedmiot.

Z dokumentacji postępowania, w tym z protokołu postępowania, wynika, że oferta Odwołującego nie została odrzucona. Okoliczność ta została ostatecznie potwierdzona również przez samego Zamawiającego w piśmie z dnia 23 września 2026 r., w którym Zamawiający jednoznacznie oświadczył, że „w niniejszym postępowaniu oferta Odwołującego nie została odrzucona".

Zgodnie z art. 255 pkt 6 ustawy Pzp zamawiający unieważnia postępowanie, jeżeli postępowanie obarczone jest niemożliwą do usunięcia wadą uniemożliwiającą zawarcie niepodlegającej unieważnieniu umowy w sprawie zamówienia publicznego.

Z konstrukcji powołanego przepisu wynika, że dla jego zastosowania konieczne jest wystąpienie kwalifikowanej wady postępowania, która po pierwsze jest niemożliwa do usunięcia, a po drugie ma taki charakter, że uniemożliwia zawarcie umowy niepodlegającej unieważnieniu. Przesłanki te muszą wystąpić łącznie.

Samo stwierdzenie określonego uchybienia w przygotowaniu postępowania nie jest wystarczające do zastosowania art. 255 pkt 6 ustawy Pzp. Podobnie sama niemożliwość późniejszego dokonania zmiany dokumentacji zamówienia nie przesądza jeszcze o konieczności unieważnienia postępowania. Niezbędne jest ustalenie, że istnieje adekwatny związek pomiędzy tą wadą a niemożnością zawarcia niepodlegającej unieważnieniu umowy.

Taką wykładnię art. 255 pkt 6 ustawy Pzp potwierdza m.in. wyrok KIO z dnia 21 kwietnia 2026 r., sygn. akt KIO 1035/26, w którym Izba wskazała, że przesłanki dotyczące nieusuwalności wady oraz niemożności zawarcia ważnej umowy muszą wystąpić łącznie, zaś ciężar wykazania przesłanek unieważnienia postępowania spoczywa na Zamawiającym.

W rozpoznawanej sprawie Zamawiający temu obowiązkowi nie sprostał.

W pierwszej kolejności Izba uznała za konieczne podkreślenie znaczenia art. 260 ust. 1 ustawy Pzp. Przepis ten nakłada na Zamawiającego obowiązek podania wykonawcom faktycznego i prawnego uzasadnienia czynności unieważnienia postępowania.

Uzasadnienie to nie ma wyłącznie charakteru formalnego. Wyznacza ono podstawę faktyczną czynności Zamawiającego oraz umożliwia wykonawcom ocenę, czy zachodzą podstawy do skorzystania ze środków ochrony prawnej.

Konsekwencją tego jest również to, że w postępowaniu odwoławczym Zamawiający nie może zastępować pierwotnego uzasadnienia nowym uzasadnieniem opartym na faktach i podstawach prawnych niewskazanych wykonawcom przy dokonywaniu zaskarżonej czynności. Stanowisko takie jest utrwalone w orzecznictwie. W wyroku KIO 2305/23 Izba wskazała, że prawidłowość unieważnienia postępowania podlega ocenie w kontekście powodów faktycznych i prawnych podanych wykonawcom w informacji o unieważnieniu, a uzasadnienie czynności nie może być konstruowane dopiero w odpowiedzi na odwołanie lub podczas rozprawy. Analogiczne stanowisko zostało zaakceptowane przez Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Zamówień Publicznych w sprawie XXIII Zs 27/22. Sąd podkreślił, że treść uzasadnienia unieważnienia wyznacza ramy późniejszego postępowania odwoławczego, a późniejsze przedstawianie nowych faktów prowadziłoby w istocie do uzupełniania lub zmiany podstaw dokonanej czynności.

W rozpoznawanej sprawie znaczna część argumentacji przedstawionej przez Zamawiającego dopiero w toku postępowania odwoławczego, natomiast nie została zawarta w zawiadomieniu z dnia 21 sierpnia 2026 r.

Dotyczy to w szczególności szczegółowej argumentacji odnoszącej się do art. 16 ustawy Pzp, art. 44 ustawy o finansach publicznych, kosztów realizacji zamówienia, zasad szacowania jego wartości, szczegółowego profilu leczniczego Zamawiającego oraz konsekwencji ekonomicznych zwiększenia konkurencji. Mając na uwadze powyższe, okoliczności te nie mogły więc zastąpić brakujących elementów pierwotnego uzasadnienia czynności unieważnienia.

W zawiadomieniu o unieważnieniu Zamawiający określił wymóg posiadania przez pościel statusu wyrobu medycznego jako „wymóg nadmierny". Samo użycie takiej kwalifikacji nie jest jednak równoznaczne z wykazaniem, że doszło do naruszenia przepisów ustawy Pzp.

W informacji z dnia 21 sierpnia 2026 r. Zamawiający nie wskazał, który konkretnie przepis ustawy Pzp został naruszony przez ukształtowanie tego wymagania ani na czym miało polegać naruszenie normy prawnej.

Izba nie przesądza przy tym, że wymaganie, aby pościel szpitalna była wyrobem medycznym, jest w każdych okolicznościach wymaganiem proporcjonalnym. Ocena taka powinna być dokonywana w odniesieniu do konkretnego przedmiotu zamówienia, potrzeb danego Zamawiającego i wpływu wymagania na konkurencję. Izba nie poparła twierdzenia, że samo stwierdzenie przez Zamawiającego, że mógłby osiągnąć swój cel przy zastosowaniu mniej rygorystycznego warunku, jest wystarczającą podstawą do zakończenia postępowania na podstawie art. 255 pkt 6 ustawy Pzp.

Istotnym elementem uzasadnienia czynności unieważnienia było stwierdzenie Zamawiającego, że standardowa pościel szpitalna nie jest wyrobem medycznym w rozumieniu MDR, a wyrobem takim mogą być zasadniczo dopiero tekstylia przeznaczone do kontaktu z raną, implantacji lub wykazujące działanie terapeutyczne. Powyższa teza nie znajduje pełnego oparcia w treści art. 2 pkt 1 MDR. Definicja wyrobu medycznego obejmuje bowiem między innymi materiały i inne artykuły przewidziane przez producenta do stosowania u ludzi w celu profilaktyki choroby. Tym samym zakres definicji nie ogranicza się do działania terapeutycznego, implantacji lub kontaktu z raną. Nie oznacza to, że każda pościel stosowana w szpitalu posiada status wyrobu medycznego. O statusie konkretnego produktu decyduje jego przewidziane przez producenta zastosowanie oraz spełnienie wymagań wynikających z MDR.

Dla rozstrzygnięcia przedmiotowego odwołania istotne było jednak to, że Zamawiający nie wykazał, aby pościel zaoferowana przez wykonawców nie mogła zgodnie z prawem posiadać takiego statusu.

Odwołujący przedłożył dokumentację dotyczącą oferowanych wyrobów, zaś w postępowaniu co najmniej dwóch wykonawców zaoferowało pościel deklarowaną jako wyrób medyczny. Okoliczność ta nie przesądza o proporcjonalności wymagania, ale przeczy przyjęciu przez Zamawiającego założenia, że żądany asortyment z natury rzeczy nie może lub nie powinien mieć statusu wyrobu medycznego.

Izba uznała, że nie wykazano sprzeczności pomiędzy treścią dokumentacji zamówienia a bezwzględnie obowiązującą normą prawa materialnego. Zamawiający nie twierdził bowiem, że zawarcie umowy prowadziłoby do zakupu produktu o klasie niższej niż obligatoryjnie wymagana przez MDR. Przeciwnie – Zamawiający uznał, że sam nałożył wymaganie bardziej rygorystyczne, niż było to niezbędne z punktu widzenia jego potrzeb.

Zamawiający stwierdził w zawiadomieniu o unieważnieniu, że kwestionowane wymaganie uniemożliwia złożenie ofert producentom i dystrybutorom profesjonalnych tekstyliów szpitalnych. Odnosząc się do powyższego, Zamawiający nie wskazał, ilu producentów lub wykonawców zrezygnowało z udziału w postępowaniu ze względu na przedmiotowy wymóg, nie przedstawił wyników badania rynku, zapytań skierowanych do potencjalnych wykonawców ani danych pozwalających stwierdzić, że wymaganie doprowadziło do faktycznego i istotnego zakłócenia konkurencji. Samo potencjalne ograniczenie kręgu produktów lub wykonawców nie jest wystarczające. Opis przedmiotu zamówienia z natury rzeczy prowadzi do wyznaczenia określonego kręgu produktów spełniających potrzeby Zamawiającego. Należy stwierdzić, że na rynku znajdowały się produkty spełniające wymaganie, a w samym postępowaniu złożono oferty obejmujące pościel deklarowaną jako wyrób medyczny.

Dowody dotyczące postępowań prowadzonych przez inne podmioty lecznicze Izba potraktowała pomocniczo. Nie dowodzą one same przez się, że wymóg był proporcjonalny do potrzeb obecnego Zamawiającego. Potwierdzają jednak,

że status wyrobu medycznego dla pościeli szpitalnej występuje w praktyce rynkowej i nie jest wymaganiem obiektywnie niemożliwym do spełnienia.
W zawiadomieniu z dnia 21 sierpnia 2026 r. Zamawiający nie wyjaśnił, dlaczego wskazany przez niego nadmierny wymóg miałby prowadzić do zawarcia umowy podlegającej unieważnieniu. W ocenie Izby, Zamawiający nie wykazał, że zawarcie umowy zgodnej z dokumentacją zamówienia oraz ofertą wykonawcy spełniającego postawione wymagania nie jest dopuszczalne. Samo wskazanie, że po upływie terminu składania ofert nie można już zmienić opisu przedmiotu zamówienia, dowodzi co najwyżej nieusuwalności ewentualnego błędu dokumentacji. Nie dowodzi jeszcze, że błąd ten uniemożliwia zawarcie niepodlegającej unieważnieniu umowy.
Izba nie podzieliła także późniejszej argumentacji Zamawiającego dotyczącej potencjalnych oszczędności i zasad racjonalnego gospodarowania środkami publicznymi.
Należy wskazać, że argumentacja ta nie została przedstawiona w zawiadomieniu z dnia 21 sierpnia 2026 r., lecz została rozwinięta dopiero w postępowaniu odwoławczym. Art. 44 ustawy o finansach publicznych ustanawia generalne zasady dokonywania wydatków publicznych, nie stanowi natomiast samodzielnej przesłanki unieważnienia postępowania o udzielenie zamówienia publicznego. Obowiązek racjonalnego gospodarowania środkami publicznymi nie daje Zamawiającemu prawa do odstąpienia od postępowania tylko dlatego, że po otwarciu ofert uzna, iż w nowym postępowaniu mógłby uzyskać potencjalnie bardziej korzystne ceny. Ponadto, z protokołu postępowania wynika, że cena oferty Odwołującego, jak również cena oferty Praxima Krakpol sp. z o.o., nie przekraczały kwoty, jaką Zamawiający zamierzał przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia.
W tych warunkach rozważania Zamawiającego o hipotetycznie możliwych do uzyskania dalszych oszczędnościach nie wykazują ani istnienia kwalifikowanej wady postępowania, ani niemożliwości zawarcia umowy.
Reasumując, Izba uznała, że Zamawiający nie wykazał kumulatywnego wystąpienia przesłanek określonych w art. 255 pkt 6 ustawy Pzp.
Zawiadomienie o unieważnieniu postępowania wykazywało co najwyżej, że po upływie terminu składania ofert Zamawiający dokonał ponownej oceny własnych potrzeb i doszedł do przekonania, że wymaganie statusu wyrobu medycznego dla pościeli mogło być bardziej rygorystyczne, niż było to konieczne.
Zamawiający nie wykazał w sposób wymagany przez art. 255 pkt 6 ustawy Pzp, że ukształtowanie wymagania stanowiło w konkretnych okolicznościach sprawy naruszenie ustawy Pzp, wymaganie rzeczywiście i w istotnym stopniu zakłóciło konkurencję w niniejszym postępowaniu. Ponadto, nie wykazano wskazana wada uniemożliwiała zawarcie umowy niepodlegającej unieważnieniu.
Późniejsze rozwinięcie argumentacji w odpowiedzi na odwołanie oraz w piśmie z dnia 23 września 2026 r. nie mogło zastąpić uzasadnienia faktycznego i prawnego, które Zamawiający był zobowiązany przedstawić wykonawcom przy dokonywaniu czynności unieważnienia zgodnie z art. 260 ust. 1 ustawy Pzp.
W konsekwencji Izba stwierdziła naruszenie art. 255 pkt 6 ustawy Pzp mające istotny wpływ na wynik postępowania, ponieważ na skutek wadliwego zastosowania tego przepisu postępowanie zostało definitywnie zakończone bez dokonania wyboru oferty najkorzystniejszej.
Mając powyższe na uwadze, Izba uwzględniła odwołanie w całości i nakazała Zamawiającemu unieważnienie czynności unieważnienia postępowania oraz dokonanie dalszego badania i oceny ofert zgodnie z przepisami ustawy Pzp.

KIO 4340/26

W dniu 21 sierpnia 2026 r. Zamawiający sporządził zawiadomienie o unieważnieniu postępowania, wskazując jako podstawę prawną art. 255 pkt 6 ustawy Pzp.
Zamawiający podał, że w toku badania i oceny ofert zidentyfikował „istotną, nieusuwalną wadę postępowania", której upatrywał w tym, że standardowa pościel szpitalna, tj. poszwa, poszewka i prześcieradło, nie jest – w jego ocenie – wyrobem medycznym w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/745, zwanego dalej „MDR". Zamawiający wskazał, że wyrobami medycznymi są wyroby tekstylne przeznaczone do kontaktu z raną, tkaniny chirurgiczne przeznaczone do implantacji lub wyroby z deklarowanym działaniem terapeutycznym.
Jednocześnie Zamawiający przytoczył postanowienia dokumentacji zamówienia, zgodnie z którymi asortyment obejmujący pościel miał posiadać status wyrobu medycznego, a wykonawca miał przed podpisaniem umowy przedłożyć odpowiednie deklaracje zgodności oraz – jeżeli dotyczy – wpis lub zgłoszenie do rejestru wyrobów medycznych. Zamawiający wymagał ponadto zgodności asortymentu z normą CEN/TS 14237:2021 lub równoważną.
Jako zasadniczą podstawę faktyczną unieważnienia Zamawiający wskazał następnie, że wymaganie od pościeli szpitalnej parametrów i dokumentów właściwych dla wyrobów medycznych stanowiło „wymóg nadmierny" w stosunku do rzeczywistego zapotrzebowania Zamawiającego i uniemożliwiało złożenie oferty producentom i dystrybutorom profesjonalnych tekstyliów szpitalnych spełniających normy higieniczno-sanitarne. Zamawiający poinformował również, że po dokonaniu korekty i doprecyzowaniu opisu przedmiotu zamówienia zamierza wszcząć nowe postępowanie na ten sam przedmiot.

Z dokumentacji postępowania, w tym z protokołu postępowania, wynika, że oferta Odwołującego nie została odrzucona. Okoliczność ta została ostatecznie potwierdzona również przez samego Zamawiającego w piśmie z dnia 23 września 2026 r., w którym Zamawiający jednoznacznie oświadczył, że „w niniejszym postępowaniu oferta Odwołującego nie została odrzucona".

Zgodnie z art. 255 pkt 6 ustawy Pzp zamawiający unieważnia postępowanie, jeżeli postępowanie obarczone jest niemożliwą do usunięcia wadą uniemożliwiającą zawarcie niepodlegającej unieważnieniu umowy w sprawie zamówienia publicznego.

Z konstrukcji powołanego przepisu wynika, że dla jego zastosowania konieczne jest wystąpienie kwalifikowanej wady postępowania, która po pierwsze jest niemożliwa do usunięcia, a po drugie ma taki charakter, że uniemożliwia zawarcie umowy niepodlegającej unieważnieniu. Przesłanki te muszą wystąpić łącznie.

Samo stwierdzenie określonego uchybienia w przygotowaniu postępowania nie jest wystarczające do zastosowania art. 255 pkt 6 ustawy Pzp. Podobnie sama niemożliwość późniejszego dokonania zmiany dokumentacji zamówienia nie przesądza jeszcze o konieczności unieważnienia postępowania. Niezbędne jest ustalenie, że istnieje adekwatny związek pomiędzy tą wadą a niemożnością zawarcia niepodlegającej unieważnieniu umowy.

Taką wykładnię art. 255 pkt 6 ustawy Pzp potwierdza m.in. wyrok KIO z dnia 21 kwietnia 2026 r., sygn. akt KIO 1035/26, w którym Izba wskazała, że przesłanki dotyczące nieusuwalności wady oraz niemożności zawarcia ważnej umowy muszą wystąpić łącznie, zaś ciężar wykazania przesłanek unieważnienia postępowania spoczywa na Zamawiającym.

W rozpoznawanej sprawie Zamawiający temu obowiązkowi nie sprostał.

W pierwszej kolejności Izba uznała za konieczne podkreślenie znaczenia art. 260 ust. 1 ustawy Pzp. Przepis ten nakłada na zamawiającego obowiązek podania wykonawcom faktycznego i prawnego uzasadnienia czynności unieważnienia postępowania.

Uzasadnienie to nie ma wyłącznie charakteru formalnego. Wyznacza ono podstawę faktyczną czynności Zamawiającego oraz umożliwia wykonawcom ocenę, czy zachodzą podstawy do skorzystania ze środków ochrony prawnej.

Konsekwencją tego jest również to, że w postępowaniu odwoławczym Zamawiający nie może zastępować pierwotnego uzasadnienia nowym uzasadnieniem opartym na faktach i podstawach prawnych niewskazanych wykonawcom przy dokonywaniu zaskarżonej czynności. Stanowisko takie jest utrwalone w orzecznictwie. W wyroku KIO 2305/23 Izba wskazała, że prawidłowość unieważnienia postępowania podlega ocenie w kontekście powodów faktycznych i prawnych podanych wykonawcom w informacji o unieważnieniu, a uzasadnienie czynności nie może być konstruowane dopiero w odpowiedzi na odwołanie lub podczas rozprawy. Analogiczne stanowisko zostało zaakceptowane przez Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Zamówień Publicznych w sprawie XXIII Zs 27/22. Sąd podkreślił, że treść uzasadnienia unieważnienia wyznacza ramy późniejszego postępowania odwoławczego, a późniejsze przedstawianie nowych faktów prowadziłoby w istocie do uzupełniania lub zmiany podstaw dokonanej czynności.

W rozpoznawanej sprawie znaczna część argumentacji przedstawionej przez Zamawiającego dopiero w toku postępowania odwoławczego nie została zawarta w zawiadomieniu z dnia 21 sierpnia 2026 r. Dotyczy to w szczególności szczegółowej argumentacji odnoszącej się do potencjalnego kręgu wykonawców, szczegółowego profilu leczniczego Zamawiającego oraz konsekwencji ekonomicznych zwiększenia konkurencji. Mając na uwadze powyższe, okoliczności te nie mogły więc zastąpić brakujących elementów pierwotnego uzasadnienia czynności unieważnienia.

W zawiadomieniu o unieważnieniu Zamawiający określił wymóg posiadania przez pościel statusu wyrobu medycznego jako „wymóg nadmierny". Samo użycie takiej kwalifikacji nie jest jednak równoznaczne z wykazaniem, że doszło do naruszenia przepisów ustawy Pzp.

W informacji z dnia 21 sierpnia 2026 r. Zamawiający nie wskazał, który konkretnie przepis ustawy Pzp został naruszony przez ukształtowanie tego wymagania ani na czym miało polegać naruszenie normy prawnej.

Izba nie przesądza przy tym, że wymaganie, aby pościel szpitalna była wyrobem medycznym, jest w każdych okolicznościach wymaganiem proporcjonalnym. Ocena taka powinna być dokonywana w odniesieniu do konkretnego przedmiotu zamówienia, potrzeb danego zamawiającego i wpływu wymagania na konkurencję. Izba nie poparła twierdzenia, że samo stwierdzenie przez Zamawiającego, że mógłby osiągnąć swój cel przy zastosowaniu mniej rygorystycznego warunku, jest wystarczającą podstawą do zakończenia postępowania na podstawie art. 255 pkt 6 ustawy Pzp.

Istotnym elementem uzasadnienia czynności unieważnienia było stwierdzenie Zamawiającego, że standardowa pościel szpitalna nie jest wyrobem medycznym w rozumieniu MDR, a wyrobem takim mogą być zasadniczo dopiero tekstylia przeznaczone do kontaktu z raną, implantacji lub wykazujące działanie terapeutyczne.

Odwołujący wskazał w szczególności, że instrukcje producenta dotyczące oferowanego przez niego systemu opisują funkcję bariery ograniczającej przenoszenie czynników infekcyjnych i służącej zapobieganiu zakażeniom. Jednocześnie trafnie zastrzegł, że nie oznacza to, iż każda pościel staje się wyrobem medycznym wyłącznie na podstawie deklaracji producenta; oznacza to natomiast, że stanowisko Zamawiającego wyłączające w sposób generalny możliwość takiej

kwalifikacji było zbyt kategoryczne.
W ocenie Izby Zamawiający nie wykazał, aby sam wymóg zaoferowania produktu posiadającego status wyrobu medycznego był wymaganiem prawnie niemożliwym albo prowadzącym do konieczności zawarcia umowy sprzecznej z prawem.
Izba nie podzieliła również stanowiska Zamawiającego przedstawionego w zawiadomieniu o unieważnieniu, jakoby standardowa pościel szpitalna z zasady nie mogła być wyrobem medycznym, a status taki mogły mieć dopiero wyroby tekstylne przeznaczone do kontaktu z raną, implantacji lub posiadające działanie terapeutyczne. Art. 2 pkt 1 MDR obejmuje także produkty przewidziane przez producenta między innymi do profilaktyki choroby. Dla kwalifikacji konkretnego produktu znaczenie ma zatem jego przewidziane zastosowanie nadane przez producenta, a nie samo jego potoczne zakwalifikowanie jako „standardowej pościeli".
Odwołujący wskazał w szczególności, że instrukcje producenta dotyczące oferowanego przez niego systemu opisują funkcję bariery ograniczającej przenoszenie czynników infekcyjnych i służącej zapobieganiu zakażeniom. Jednocześnie trafnie zastrzegł, że nie oznacza to, iż każda pościel staje się wyrobem medycznym wyłącznie na podstawie deklaracji producenta; oznacza natomiast, że stanowisko Zamawiającego wyłączające w sposób generalny możliwość takiej kwalifikacji było zbyt kategoryczne.
W ocenie Izby Zamawiający nie wykazał, aby sam wymóg zaoferowania produktu posiadającego status wyrobu medycznego był wymaganiem prawnie niemożliwym albo prowadzącym do konieczności zawarcia umowy sprzecznej z prawem.
Zamawiający stwierdził w zawiadomieniu o unieważnieniu, że kwestionowane wymaganie uniemożliwia złożenie ofert producentom i dystrybutorom profesjonalnych tekstyliów szpitalnych. Odnosząc się do powyższego, Zamawiający nie wskazał, ilu producentów lub wykonawców zrezygnowało z udziału w postępowaniu ze względu na przedmiotowy wymóg, nie przedstawił wyników badania rynku, zapytań skierowanych do potencjalnych wykonawców ani danych pozwalających stwierdzić, że wymaganie doprowadziło do faktycznego i istotnego zakłócenia konkurencji. Samo potencjalne ograniczenie kręgu produktów lub wykonawców nie jest wystarczające. Opis przedmiotu zamówienia z natury rzeczy prowadzi do wyznaczenia określonego kręgu produktów spełniających potrzeby Zamawiającego.
Należy stwierdzić, że na rynku znajdowały się produkty spełniające wymaganie, a w samym postępowaniu złożono oferty obejmujące pościel deklarowaną jako wyrób medyczny.
Odwołujący przedstawił również przykłady innych postępowań prowadzonych przez podmioty lecznicze, w których zamawiający wymagali zaoferowania pościeli szpitalnej mającej status wyrobu medycznego. Izba uznała, że dowody te nie przesądzają o proporcjonalności wymagania w postępowaniu prowadzonym przez obecnego Zamawiającego. Potrzeby każdego zamawiającego powinny być bowiem oceniane indywidualnie. Należy wskazać, że dowody potwierdzają, że wymaganie takie występuje w praktyce rynkowej i że istnieją produkty oraz wykonawcy zdolni je spełnić. Nie sposób zatem na ich tle przyjąć, że dokumentacja postępowania zawierała wymóg obiektywnie niemożliwy do wykonania.
W zawiadomieniu z dnia 21 sierpnia 2026 r. Zamawiający nie wyjaśnił, dlaczego wskazany przez niego nadmierny wymóg miałby prowadzić do zawarcia umowy podlegającej unieważnieniu. W ocenie Izby, Zamawiający nie wykazał, że zawarcie umowy zgodnej z dokumentacją zamówienia oraz ofertą wykonawcy spełniającego postawione wymagania nie jest dopuszczalne.
Samo wskazanie, że po upływie terminu składania ofert nie można już zmienić opisu przedmiotu zamówienia, dowodzi co najwyżej nieusuwalności ewentualnego błędu dokumentacji. Nie dowodzi jeszcze, że błąd ten uniemożliwia zawarcie niepodlegającej unieważnieniu umowy.
W konsekwencji przekazania omyłkowo przez Zamawiającego projektu pisma, Odwołujący sformułował również zarzut naruszenia art. 239 ust. 1 i 2 ustawy Pzp, wiążąc go z twierdzeniem o uprzednio dokonanym wyborze jego oferty jako najkorzystniejszej.
Izba nie znalazła podstaw do przyjęcia, że przed czynnością unieważnienia postępowania doszło do skutecznego dokonania wyboru oferty Odwołującego jako oferty najkorzystniejszej. Zarzut Odwołującego, rozpatrywany przez pryzmat całokształtu jego podstawy faktycznej i żądania, zmierzał do wykazania, że Zamawiający bezzasadnie przerwał procedurę badania i oceny ofert zamiast doprowadzić ją do przewidzianego ustawą Pzp zakończenia w postaci wyboru najkorzystniejszej oferty i udzielenia zamówienia.
Wobec uwzględnienia zasadniczego zarzutu naruszenia art. 255 pkt 6 w zw. z art. 16 ustawy Pzp oraz nakazania dalszego prowadzenia postępowania, to Zamawiający będzie zobowiązany do przeprowadzenia prawidłowego badania i oceny ofert oraz dokonania wyboru zgodnie z art. 239 ustawy Pzp.
Reasumując, Izba uznała, że Zamawiający nie wykazał kumulatywnego wystąpienia przesłanek określonych w art. 255 pkt 6 ustawy Pzp.
Zawiadomienie o unieważnieniu postępowania wykazywało co najwyżej, że po upływie terminu składania ofert

Zamawiający dokonał ponownej oceny własnych potrzeb i doszedł do przekonania, że wymaganie statusu wyrobu medycznego dla pościeli mogło być bardziej rygorystyczne, niż było to konieczne.
Zamawiający nie wykazał w sposób wymagany przez art. 255 pkt 6 ustawy Pzp, że ukształtowanie wymagania stanowiło w konkretnych okolicznościach sprawy naruszenie ustawy Pzp, wymaganie rzeczywiście i w istotnym stopniu zakłóciło konkurencję w niniejszym postępowaniu. Ponadto, nie wykazano wskazana wada uniemożliwiała zawarcie umowy niepodlegającej unieważnieniu.
Późniejsze rozwinięcie argumentacji w odpowiedzi na odwołanie oraz w piśmie z dnia 23 września 2026 r. nie mogło zastąpić uzasadnienia faktycznego i prawnego, które Zamawiający był zobowiązany przedstawić wykonawcom przy dokonywaniu czynności unieważnienia zgodnie z art. 260 ust. 1 ustawy Pzp.
W konsekwencji Izba stwierdziła naruszenie art. 255 pkt 6 ustawy Pzp mające istotny wpływ na wynik postępowania, ponieważ na skutek wadliwego zastosowania tego przepisu postępowanie zostało definitywnie zakończone bez dokonania wyboru oferty najkorzystniejszej.
Mając powyższe na uwadze, Izba uwzględniła odwołanie w całości i nakazała Zamawiającemu unieważnienie czynności unieważnienia postępowania oraz dokonanie dalszego badania i oceny ofert zgodnie z przepisami ustawy Pzp.

KIO 4322/26

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku, na podstawie art. 557, 574 i 575 ustawy Pzp oraz w oparciu o przepisy § 7 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania (Dz.U. z 2020 r. poz. 2437).

KIO 4340/26

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku, na podstawie art. 557, 574 ustawy Pzp oraz w oparciu o przepisy § 7 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania (Dz.U. z 2020 r. poz. 2437).
Wobec powyższego orzeczono, jak w sentencji.

Przewodnicząca:……..